

osvjedočene ljubavi skladatelja prema drevnoj kulturi ovoga kraja, koja se

dostizu antologijske razmjere, posebice u hrvatskoj glazbi, stvarni su pokazatelji njegove besmrtnosti. Njegov lik možda će s vremenom blijediti, ali će njegova djela ostati svjedocima njegovih zasluga i sposobnosti kao i višestoljetnog kontinuiteta u razvitku hrvatske glazbene umjetnosti. Taj golemi opus obvezuje na ustrajno izvođenje, kako se ne bi dogodilo da još jednom, nakon višestoljetnog zaborava, u budućnosti otkrivamo još jedno ime u nizu besmrtnih nositelja naše kulture — kako izniče iz našlaga višestoljetne prašine.

LEDENE SUZE

Franko Bačić

Vrtlozima grijeha,
opijena mržnjom,
lava pobjednika
guta slomljen život.

Dubina jama . . .
svirepe muke,
vapaji, bez suđenja,
osuđenih;
stenju sige, natopljene.

Glas grca grčem
zadnjeg jecaja,
zamire jeka zova
umiruće mladeži,
bez milosti pokošene.

U grobnici, skrivenoj,
duboko ipod zemlje
zatrpanoj, brižljivo,
sanjane sne progutale
mrkle dubine.

Nesretna je ljudska duša
ako srce mora patit',
kad vremenom gospodare
samovoljni batinaši
i kaplju ledene suze
Jazovki . . .